

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 17.4.2008
COM(2008) 194 final

2008/0083 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**de modificare a Directivelor 68/151/CEE și 89/666/CEE ale Consiliului în ceea ce
privește obligațiile de publicare și de traducere impuse anumitor forme de societăți
comerciale**

(prezentată de Comisie)

{SEC(2008) 466}
{SEC(2008) 467}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. INTRODUCERE

1.1. Context

Costurile administrative inutile și disproporționate afectează grav activitatea economică. Prin urmare, în 2005 Comisia a lansat un program de evaluare a costurilor administrative și de reducere a poverilor administrative pentru a îmbunătăți mediul de afaceri al societăților din UE și pentru a ajuta economiile europene să devină capabile să răspundă provocărilor mediului de afaceri internațional din ce în ce mai competitiv în care trebuie să își desfășoare activitatea.

Comisia a evidențiat modalitatea de realizare a acestor obiective prin adoptarea, la 14 noiembrie 2006, a unui program de simplificare actualizat¹ și a principalelor elemente de care trebuie să se țină seama la evaluarea costurilor administrative și reducerea poverilor administrative². Ambele programe au subliniat necesitatea obținerii unor avantaje economice tangibile și au fost completate de un program de acțiune adoptat la 24 ianuarie 2007³, care a stabilit obiectivul de a reduce poverile administrative ale societăților comerciale din UE cu 25% până în anul 2012⁴.

Programul de acțiune a fost aprobat de Consiliul European de primăvară în martie 2007⁵. Consiliul European a subliniat că reducerea poverilor administrative este importantă pentru stimularea economiei Europei, date fiind în special posibilele avantaje create astfel pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM). Consiliul a insistat asupra necesității unui efort comun intens al Uniunii Europene și al statelor membre în vederea reducerii poverilor administrative în cadrul UE. În martie 2007, Comisia a adoptat o serie de propuneri rapide pentru a permite o reducere accelerată a poverilor administrative prin intermediul unor modificări minore ale acquis-ului comunitar.

La reuniunea sa din 13-14 martie 2008, Consiliul European a invitat Comisia să identifice noile propuneri legislative rapide destinate să reducă poverile administrative⁶. La 10 iulie 2007 Comisia adoptase o comunicare prin care își prezenta sugestiile de simplificare în domeniul dreptului societăților comerciale, al contabilității și al auditului⁷. În timp ce anumite măsuri din respectiva comunicare implică o analiză aprofundată și trebuie discutate în amănunt, din comunicare reiese deja că alte măsuri ar putea conduce în mod rapid la ameliorări pentru societățile europene, grație unei proceduri accelerate. Astfel de măsuri

¹ Comunicarea Comisiei către Consiliu, către Parlamentul European, către Comitetul Economic și Social European și către Comitetul Regiunilor - „O revizuire strategică pentru o mai bună legislație în Uniunea Europeană” - COM(2006) 689, JO C 78, 11.4.2007, p. 9.

² Document de lucru al Comisiei din 14 noiembrie 2006 – „Determinarea costurilor administrative și reducerea poverii administrative în Uniunea Europeană” - COM(2006) 691 final.

³ Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - „Program de acțiune privind reducerea poverii administrative în Uniunea Europeană” - COM(2007) 23, nepublicată încă în Jurnalul Oficial.

⁴ COM(2007) 23.

⁵ Concluziile președinției Consiliului European de la Bruxelles – documentul 7224/07, concluzia 1.

⁶ Concluziile președinției Consiliului European de la Bruxelles – documentul 7652/08, concluzia 1.

⁷ Comunicarea Comisiei privind simplificarea mediului de afaceri pentru societăți în domeniul dreptului societăților comerciale, al contabilității și al auditului – COM(2007) 394, nepublicată încă în Jurnalul Oficial.

referitoare la prima și a unsprezecea directivă privind dreptul societăților comerciale sunt detaliate în prezenta propunere.

1.2. Justificare și obiective ale inițiativei actuale

Obiectivul inițiativei este de a contribui la creșterea competitivității societăților din UE într-un termen scurt prin reducerea poverilor administrative, în cazul în care această reducere este posibilă fără a avea un efect negativ major asupra celorlalte părți interesate. Prin urmare, trebuie vizate obligațiile de informare în domeniul dreptului societăților comerciale care nu aduc utilizatorilor informațiilor o valoare adăugată semnificativă.

În conformitate cu prima directivă în materie de drept al societăților comerciale, societățile au obligația de a publica anumite informații care trebuie introduse în registrele comerciale ale statelor membre. Este vorba, în special, de informații despre înființarea societății, modificări ulterioare ale acestor informații și conturile anuale care trebuie publicate în fiecare an. În majoritatea cazurilor, publicarea în buletinul național atrage costuri suplimentare pentru societăți fără a aduce o valoare adăugată, într-o epocă în care informațiile din registrele comerțului pot fi accesate on-line. Prin urmare, obiectivul este de a elimina din legislația națională orice cerințe suplimentare de publicare ce atrag costuri suplimentare pentru societățile comerciale.

În ceea ce privește a unsprezecea directivă în materie de drept al societăților comerciale, propunerea vizează cerințele de traducere, prevăzute de legislația națională, a documentelor care trebuie depuse la registrul sucursalei. La înregistrarea unei sucursale, societățile trebuie să introducă în registrul sucursalei anumite informații din propriul dosar. Această necesitate ocazională deseori costuri duble pentru societăți, ele fiind nevoite nu numai să asigure traducerea anumitor documente în limba statului membru în care se situează sucursala, ci și să îndeplinească o serie de cerințe uneori exagerate de autorizare și/sau legalizare notarială a respectivei traduceri. Obiectivul este de a reduce la minimum costurile de traducere și autorizare.

2. TEMEI JURIDIC

Temeiul juridic al propunerii este articolul 44 alineatul (2) litera (g) din tratat. Ambele directive care urmează să fie modificate prin prezenta propunere se bazează pe această dispoziție [fostul articol 54 alineatul (3) litera (g)].

3. SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

Aceste aspecte impun o acțiune la nivel comunitar deoarece, în cazul primei directive, obligațiile care generează poveri administrative decurg din norme comunitare. În cazul celei de-a unsprezecea directive, aceasta permite în mod explicit statelor membre să impună societăților acest tip de poveri. În aceste condiții, reducerea efectivă a poverii administrative se poate realiza numai prin modificarea normelor comunitare relevante. Prin urmare, acțiunea la nivelul UE se justifică.

Modificările propuse se limitează la ceea ce este necesar pentru a elimina poverile administrative inutile în domeniile în cauză și sunt proporționale cu acest obiectiv.

4. CONSULTAREA PĂRȚILOR INTERESATE

Propunerea și evaluarea impactului care o însoțește se bazează pe un proces amplu de consultare desfășurat după adoptarea de către Comisie a comunicării din 10 iulie 2007.

Consiliul Competitivitate a adoptat, la 22 noiembrie 2007, concluzii prin care saluta inițiativa de simplificare⁸, iar la 27 martie 2008 Parlamentul European a adoptat, în cadrul Comisiei pentru afaceri juridice, un raport care reflectă sprijinul vast de care se bucură inițiativa de simplificare a dreptului comunitar al societăților comerciale și de reducere a poverilor administrative. Raportul final al Parlamentului European ar trebui adoptat în mai 2008.

În afară de aceasta, guvernele a optsprezece state membre, guvernul unei țări membre a SEE și 110 părți interesate au dat curs invitației exprimate în comunicare de a-și prezenta în scris, până la jumătatea lunii octombrie 2007, observațiile cu privire la propuneri. Astfel, s-au primit contribuții din partea guvernelor și părților interesate dintr-un total de 23 de țări, dintre care 22 state membre. Câteva organisme europene și asociații și-au prezentat, de asemenea, contribuțiile. Pe site-ul web al Direcției Generale Piața Internă și Servicii (DG MARKT) este disponibil un raport asupra reacțiilor primite din partea statelor membre și a părților interesate în perioada iulie – decembrie 2007, la adresa http://ec.europa.eu/internal_market/company/simplification/index_en.htm.

Ideea de a recurge la o procedură accelerată de adoptare a propunerilor referitoare la prima și a unsprezecea directivă în materie de drept al societăților comerciale a fost prezentată Grupului la nivel înalt de experți naționali în materie de reglementare numit de statele membre, în cadrul căruia a primit sprijinul majorității reprezentanților care s-au exprimat în acest sens.

Grupul la nivel înalt al părților interesate independente, fiind de asemenea consultat, s-a declarat în favoarea tuturor propunerilor în avizul adoptat la 26 februarie 2008.

5. EVALUAREA IMPACTULUI

Evaluarea impactului prezentei propuneri arată un potențial important de economii la nivelul societăților comerciale în domeniile menționate anterior.

5.1. Cerințe de publicare impuse societăților cu răspundere limitată

Conform estimărilor exprimate în evaluarea impactului, costul total minim pe care îl ocaziona normă în vigoare privind publicarea în buletinele naționale este de aproximativ 410 MEUR/an pentru publicarea conturilor anuale și aproximativ 200 MEUR/an pentru publicarea modificărilor în registre. La aceste costuri se adaugă costurile interne ale societăților pentru pregătirea informațiilor pentru publicare și, în anumite state membre, costurile de publicare a informațiilor și în presă. În acest moment nu există totuși cifre pertinente pentru aceste ultime două tipuri de costuri.

În evaluarea impactului se recunoaște faptul că obligația de publicare aduce utilizatorilor o importantă valoare adăugată, permițându-le să urmărească modificările din registru în ordine cronologică. Cu toate acestea, comparația dintre diferitele sisteme utilizate în statele membre

⁸ Documentul 15222/07 DRS 48 al Consiliului.

arată că nu este necesar ca societăților să li se impună costuri suplimentare pentru a atinge acest obiectiv. Cum estimările arată că peste 50% din europeni utilizează astăzi internetul⁹, pentru realizarea acestui obiectiv este suficientă publicarea informațiilor în format electronic, și anume pe site-ul web al registrului, în ordine cronologică. După cum arată exemplul câtorva state membre (de exemplu Danemarca și Finlanda), o astfel de publicare nu trebuie să implice taxe suplimentare pentru societăți.

Prin urmare, în evaluarea impactului se recomandă ca, pe viitor, publicarea să nu conducă la nicio taxă suplimentară pentru societăți.

5.2. Obligații de traducere impuse sucursalelor societăților cu răspundere limitată

Conform estimărilor exprimate în evaluarea impactului pe baza informațiilor disponibile, costurile externe ale actualului regim de obligații de traducere ale sucursalelor se ridică la 3,36 MEUR pentru traducerea statutului și a certificatului care atestă existența societății și (anual) la 16,8 MEUR pentru traducerea conturilor anuale. Numai pentru autorizare costurile aferente sunt estimate la 300 000 EUR și (anual) la 1,5 MEUR. La aceste costuri externe se adaugă costurile interne ocazionate de obținerea unei traduceri/autorizări, în privința cărora nu există informații disponibile în acest moment.

Evaluarea impactului a conchis că, deși statele membre ar trebui să aibă în continuare posibilitatea de a solicita traduceri autorizate în interesul terților, traduceri autorizate în alt stat membru ar trebui să fie considerate suficiente. Ținând seama în special de faptul că unele state membre nu au recurs (pe deplin), în legislația lor națională, la posibilitatea de a solicita traduceri autorizate, pare disproporționat să se accepte ca alte state membre să solicite autorizări multiple, uneori chiar și notariale. O traducere poate fi considerată suficient de fiabilă dacă a fost autorizată de un traducător desemnat și autorizat oficial într-un alt stat membru sau de orice altă persoană abilitată în respectivul stat membru să autorizeze traduceri în limba solicitată.

6. OBSERVAȚII PRIVIND ARTICOLELE

Articolul 1: Modificarea primei directive în materie de drept al societăților comerciale

Articolul 1 prevede noi obligații minime de publicare pe baza unor mijloace alternative de publicare prevăzute în prezent la articolul 3 alineatul (4) din prima directivă în materie de drept al societăților comerciale. Această obligație minimă ține seama de faptul că în toate domeniile se recurge din ce în ce mai mult la mijloacele electronice.

Faptul că dispoziția prevede numai o obligație minimă înseamnă că statele membre trebuie să asigure posibilitatea de accesare pe cale electronică și în ordine cronologică a informațiilor, dar sunt în continuare libere să prevadă, în plus, utilizarea unor mijloace suplimentare de publicare (de exemplu buletinul național pe suport de hârtie sau presa scrisă națională sau

⁹ Sursa: Internetworldstats, www.internetworldstats.com/stats9.htm#eu. Raportul cu titlul *Information Society Benchmarking Report* din 2005 (disponibil la http://ec.europa.eu/information_society/eeurope/i2010/docs/benchmarking/051222_final_benchmarking_report.pdf) constată deja o creștere continuă a conectivității internet iar studiul comunitar din 2004 privind gospodăriile a arătat că 43% din gospodăriile din Europa erau conectate la internet. O proporție ușor mai mică (38%) din populația cu vârste cuprinse între 16-74 de ani erau utilizatori regulați, care se conectau la internet cel puțin o dată pe săptămână.

regională). Cu toate acestea, al doilea paragraf nou al articolului 3 alineatul (4) clarifică faptul că statele membre trebuie să se asigure că societăților comerciale nu li se solicită achitarea unei taxe speciale pentru nici un tip de publicare.

Articolul 2: Modificarea celei de-a unsprezecea directive în materie de drept al societăților comerciale

Alineatul (1) menține actuala posibilitate a statelor membre de a solicita traducerea și autorizarea respectivei traduceri pentru anumite documente privind societatea. De asemenea, clarifică faptul că certificatul prevăzut la articolul 2 alineatul (2) litera (c) poate fi solicitat în limba statului membru gazdă al sucursalei, fapt care se practică astăzi în majoritatea statelor membre. Cu toate acestea, a doua teză prevede apoi că orice astfel de obligație este considerată îndeplinită dacă se prezintă o traducere care a fost autorizată de o persoană care, în conformitate cu reglementările în vigoare privind autorizarea din alt stat membru, este abilitată să elibereze o astfel de autorizare.

Alineatul (2) prevede că certificatele eliberate în limba solicitată de statul membru al sucursalei trebuie acceptate de registrul respectivului stat.

Alineatul 3 precizează că, în afară de formalitățile descrise la alineatele (1) și (2), statele membre nu pot impune nicio altă obligație formală. Această dispoziție are ca obiect în special obligațiile de legalizare notarială a documentelor deja autorizate sau a supralegalizării acestora, de exemplu prin apostila Convenției de la Haga din 5 octombrie 1961 privind suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine. Cu toate acestea, nu aduce atingere normelor care prevăd apostila pentru certificatul care atestă existența societății.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de modificare a Directivelor 68/151/CEE și 89/666/CEE ale Consiliului în ceea ce privește obligațiile de publicare și de traducere impuse anumitor forme de societăți comerciale

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 44 alineatul (2) litera (g),

având în vedere propunerea Comisiei¹⁰,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,¹¹

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat¹²,

întrucât:

- (1) Consiliul European a convenit, cu ocazia reuniunii sale din 8 și 9 martie 2007, ca poverile administrative ale societăților comerciale să fie reduse cu 25% până în anul 2012 pentru a spori competitivitatea societăților comerciale din Comunitate.
- (2) Dreptul societăților comerciale a fost identificat ca fiind un domeniu care cuprinde un număr mare de obligații de informare pentru societăți, iar unele dintre aceste obligații par perimate sau excesive.
- (3) Aceste obligații de informare trebuie revizuite în scopul de a reduce poverile care le revin societăților comerciale din Comunitate la un minimum necesar pentru a asigura protejarea intereselor celorlalte părți interesate.
- (4) În conformitate cu Prima Directivă 68/151/CEE a Consiliului din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociațiilor sau terților¹³, societățile cu răspundere limitată trebuie să facă publice, prin

¹⁰ JO C , , p. .

¹¹ JO C , , p. .

¹² JO C , , p. .

¹³ JO L 65, 14.3.1968, p. 8. Directivă modificată ultima dată prin Directiva 2006/99/CE (JO L 363, 20.12.2006, p. 137).

publicare, anumite informații care trebuie înscrise în registrul central, registrul comerțului sau registrul societăților comerciale al statelor membre. În numeroase state membre, această publicare trebuie realizată în buletinul național, iar uneori și în presa națională sau regională.

- (5) În majoritatea cazurilor, obligațiile de publicare atrag costuri suplimentare pentru societăți fără a aduce o valoare adăugată, ținând seama de faptul că informațiile din registrele societăților sunt accesibile on-line. Inițiativele destinate să faciliteze posibilitatea de accesare a acestor registre din orice parte a Comunității reduc și mai mult nevoia de a publica astfel de informații într-un buletin național sau în presa scrisă.
- (6) Pentru ca publicarea să fie rentabilă și utilizatorii să aibă un acces ușor la informații, statele membre ar trebui să facă obligatorie utilizarea unei platforme electronice centrale. De asemenea, ar trebui să se asigure că această publicare și orice alte obligații suplimentare de publicare pe care le-ar putea impune societăților în acest sens nu atrag taxe speciale suplimentare față de cele care pot fi percepute pentru înscrierea în registru.
- (7) În conformitate cu A unsprezecea Directivă 89/666/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind publicitatea sucursalelor înființate într-un stat membru de anumite forme de societăți comerciale care intră sub incidența legislației unui alt stat¹⁴, anumite informații privind societatea comercială trebuie publicate. În prezent, statul membru în care este situată sucursala, denumit în continuare „statul membru gazdă”, poate solicita ca un număr limitat de documente în acest context să fie traduse într-o altă limbă oficială a Comunității.
- (8) Această posibilitate trebuie menținută, la fel și posibilitatea statului membru gazdă de a solicita, într-un număr limitat de cazuri, ca traducerea să fie autorizată în măsura în care interesul terților ar putea impune, printr-o astfel de autorizare, asigurarea unui nivel suficient de fiabilitate a traducerii.
- (9) Cu toate acestea, o traducere poate fi considerată suficient de fiabilă dacă a fost autorizată de un traducător desemnat și autorizat oficial într-un alt stat membru sau de orice altă persoană abilitată în respectivul stat membru să autorizeze traduceri în limba solicitată. În acest caz, statul membru gazdă nu ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita o autorizare suplimentară în temeiul propriilor sale reglementări.
- (10) Același lucru este valabil și în cazul în care un document solicitat în vederea înregistrării unei sucursale poate fi prezentat, din registrul la care este păstrat dosarul societății, în limba oficială a Comunității solicitată de statul membru gazdă. O autorizare suplimentară nu pare justificată nici în acest caz.
- (11) De asemenea, statele membre nu trebuie să poată impune, în ceea ce privește limba documentului, vreo formalitate care să implice mai mult decât o autorizare a traducerii. În special, obligațiile de legalizare notarială a traducerilor deja autorizate depășesc ceea ce este necesar pentru a garanta un nivel suficient de fiabilitate.

¹⁴ JO L 395, 30.12.1989, p. 36.

- (12) Dat fiind faptul că obiectivele prezentei directive, și anume reducerea poverilor administrative legate de obligațiile de publicare și traducere care le revin anumitor forme de societăți comerciale din Comunitate, nu pot fi realizate într-un mod satisfăcător de către statele membre și, prin urmare, pot fi realizate mai bine la nivel comunitar datorită dimensiunilor și efectelor lor, Comunitatea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din tratat. În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la același articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestor obiective.
- (13) Prin urmare, Directivele 68/151/CEE și 89/666/CEE ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1
Modificarea Directivei 68/151/CEE

Articolul 3 alineatul (4) din Directiva 68/151/CEE se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Publicitatea actelor și a informațiilor prevăzute la alineatul (2) se asigură prin publicarea prin intermediul unei platforme electronice centrale care permite consultarea informațiilor publicate în ordine cronologică.

Statele membre se asigură că societăților comerciale nu li se solicită achitarea unei taxe speciale pentru obligația de publicare prin intermediul unei platforme electronice comune sau pentru orice altă obligație suplimentară de publicare impusă de statele membre în ceea ce privește aceste acte și informații.”

Articolul 2
Modificarea Directivei 89/666/CEE

Articolul 4 din Directiva 89/666/CEE se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

(1) Statul membru în care a fost înființată sucursala poate să impună ca documentele menționate la articolul 2 alineatul (2) literele (b) și (c) și la articolul 3 să fie publicate într-o altă limbă oficială a Comunității decât limba oficială a registrului menționat la articolul 2 alineatul (1) litera (c) și ca traducerea documentelor în cauză să fie autorizată. O traducere este considerată autorizată dacă a fost autorizată conform unei proceduri acceptate de autoritățile administrative sau judiciare ale oricărui alt stat membru.

(2) Statele membre acceptă certificatul menționat la articolul 2 alineatul (2) litera (c) în limba în care a fost publicat în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol.

(3) Statele membre nu impun nicio altă cerință formală privind traducerea documentelor menționate la alineatul (1) în afara celor prevăzute la alineatele (1) și (2).”

Articolul 3
Transpunere

1. Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la cel târziu 30 aprilie 2010. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective și un tabel de corespondență între prezenta directivă și aceste dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 4
Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele